

Conclusies van de vergadering van de Coördinatie
Commissie op 4 april 1968

De Coördinatie Commissie besprak het rapport van de Europese Commissie over de vraagstukken, die samenhangen met de toetredingsaanvragen van het Verenigd Koninkrijk en andere landen. Men kwam tot de conclusie, dat dit rapport geen wijziging brengt in de beoordeling van de situatie, zoals die in de Coördinatie Commissie van 1 april werd vastgesteld. Dientengevolge zou het streven van Nederland erop gericht moeten blijven Frankrijk te isoleren door te trachten de Vijf te verenigen op een overeenstemming ten aanzien van de grondslagen van een commercieel arrangement met de landen die om lidmaatschap hebben verzocht. Deze grondslagen zijn gelegen in de overweging, dat het op te stellen akkoord het karakter dient te hebben van een voorbereiding voor en inleiding tot de toekomstige toetreding en dat in elk geval dient te worden voldaan aan artikel XXIV van het GATT. Met het oog op de noodzaak de Vijf zoveel mogelijk bijeen te houden zou, althans in eerste aanleg, een niet al te onvriendelijke houding tegenover het werkstuk van de Europese Commissie dienen te worden aangenomen. Vermeden zou moeten worden dat aan de Commissie een nieuwe studieopdracht zou worden verleend, indien geen overeenstemming zou zijn bereikt ten aanzien van de grondslagen in bovenbedoelde zin.

Ten aanzien van de inhoud van het rapport van de Commissie merkte de Coördinatie Commissie op, dat weliswaar gesproken wordt over een akkoord, dat geplaatst moet worden in het perspectief van de toetreding, doch dat aan deze gedachte slechts op zeer gebrekkige wijze vorm is gegeven. Voorts zijn de opmerkingen van het rapport ten aanzien van de conformiteit met artikel XXIV van het GATT bepaald niet duidelijk. De Europese Commissie legt bovendien een verband tussen het af te sluiten akkoord en de verwezenlijking van een aantal interne doelstellingen van de Gemeenschap. De Coördinatie Commissie achtte dit verband onjuist en gevaarlijk, daar hier nieuwe mogelijkheden van vertraging in gelegen zijn. Dit is te meer het geval daar de onderwerpen, die de Commissie in dit verband noemt, vrij willekeurig gekozen lijken en bovendien zeer controversieel zijn.

Ten aanzien van dat gedeelte van het Commissierapport dat handelt over consultatie-procedures, werd opgemerkt dat hierin weinig terug te vinden is van de ideeën, die werden neergelegd in het Benelux-memorandum. Anders dan de Commissie voorstelt, dient hierbij ook een plaats te worden ingeruimd voor de Lid-Staten, waarbij het overleg zijn multilateraal karakter niet zou dienen te verliezen. De eis van de Commissie dat de Zes bij het overleg in de WEU steeds een gecoördineerd standpunt zouden moeten innemen achtte de Coördinatie Commissie dan ook niet aanvaardbaar. Voorts werd de opmerking gemaakt, dat Nederland er tegen dient te waken dat het hoofdstuk over de consultaties afgesplitst zou worden van de overige hoofdstukken uit het Commissierapport en voor latere behandeling gereserveerd; hierin zou immers voor bepaalde Lid-Staten een argument gelegen kunnen zijn om ook de verdere discussie over het Benelux-memorandum op de lange baan te schuiven.

Over het technologische hoofdstuk van het Commissierapport merkte de Coördinatie Commissie op dat hierin op belangrijke wijze wordt afgeweken van de ideeën van het Benelux-memorandum. Daar de kans aanwezig is dat Nederland ten aanzien van de technologische samenwerking in een geïsoleerde positie zou kunnen raken, leek het de Coördinatie Commissie uit een taktische oogpunt beter dat Nederland bij de discussies te Brussel in eerste instantie af zou zien van commentaar op dit hoofdstuk. De besprekingen waren te concentreren op het handelspolitieke gedeelte, waar Frankrijk wellicht is te isoleren. Bovendien is dit handelspolitieke gedeelte bepalend voor het lot van het document van de Europese Commissie.

DGES, 5 april 1968